

Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych dokumentART jest wyznacznikiem tego, czym aktualnie jest europejski dokument.

Konkurs główny prezentuje filmy bazujące na rejestracji i komentarzu rzeczywistości. Filmy odzwierciedlają europejski punkt widzenia – są produkowane przez ludzi (autorów, producentów) mieszkających w Europie. Same filmy powstają jednak na całym świecie. Gama formalna jest ogromna, ograniczona jedynie wyobraźnią twórców. Stąd w programie produkcje klasyczne, animacje, rekonstrukcje, produkcje łączące różne media. Dzięki temu możemy na dokumentARTcie śledzić procesy rejestrujące zmiany w otaczającej rzeczywistości, operujące pomiędzy tradycją i awangardą, dotykające i przekraczające granice gatunku. W ten sposób otrzymujemy co roku aktualną definicję „dokumentu”.

Poza konkursem głównym program doprecyzowuje tę definicję. EFFD dokumentART prezentuje retrospektywy wybitnych twórców, ważnych dla historii kina dokumentalnego i fabularnego (Leni Riefenstahl, Werner Herzog, Michelangelo Antonioni) oraz sylwetki i twórczość wybitnych polskich dokumentalistów (Krzysztof Kieślowski, Paweł Łoziński, Bogdan Dziworski) – prezentacje te pozwalają na poznanie tradycji i klasyki gatunku.

Inne punkty programu pokazują możliwe kierunki jego rozwoju (np. video art, filmy wykonywane urządzeniami nie filmowymi – telefonART). Poprzez prezentację filmów fabularnych, osnutych na prawdziwych wydarzeniach, dokumentART bada również związki kina fabularnego z dokumentalnym.

Równie ważnym aspektem obok formy filmowej jest treść samych produkcji. Rejestrując i komentując rzeczywistość w różnych częściach globu filmy dokumentalne pokazywane w formule festiwalowej stają się przeglądem najważniejszych obecnie tematów współczesnego świata. Dodatkowo strategicznie istotny jest fakt, że za organizację przedsięwzięcia odpowiadają partnerzy z dwóch krajów, współpracujący ponad granicą – szczecińskie Stowarzyszenie OFFicyna oraz Stowarzyszenie Latücht Film und Medien z Neubrandenburga. Cały festiwal odbywa się po obu stronach granicy, w obu większych miastach oraz w licznych mniejszych miejscowościach. Merytorycznie jest to więc festiwal kwestii granic i transgraniczności. Granica rozumiana jest tu zarówno w sensie fizycznym jak i przenośnym – granic państwowych, formalnych, ograniczeń w sztuce, podziałów między ludźmi – i ich przekraczania lub przewycięzania. Wyraźnie widać to w takich stałych punktach programu jak „Wspólne Granice”, które szczególnie podkreślają ten wątek poprzez pokazywane filmy i dyskusje z zaproszonymi gośćmi nie tylko ze świata filmu.

Nikt, kogo zajmuje współczesna forma dokumentu, nie może koło dokumentARTu przejść obojętnie.

Profil festiwalu ulega modyfikacji wraz ze zmianami w otaczającym nas świecie, zasadniczo pozostając wyznacznikiem tego, czym jest dziś europejski dokument.